

Facit maxime huc postrema clausula substitutionis; quod post institutionem & substitutionem singulis in sua quota factam, sequitur adhuc alia generalis institutio, quoad reliqua bona: Et quidem copulativa vtriusque; ex dict. hæredibus, cum simili substitutione, vt præcedens,

Addit, quod testatrix nõ plus legauit aliis cõsanguineis, quib. nihil alias reliquit, quam vt ad instantiam ipsorum singulis soluantur 2. fl. ab executoribus. Vide Cephal. *consil. 166. libro 2.*

Sic ergo ad primam Elisionem dupliciter est responsum: Tum quod non obstat, spuriam vel naturalem esse Ream, de quo tamen non liquet: Tum quod præmortuo vno ex cohæredibus, superstes, secundum verisimilem mētem Testatrix, alteri prædefuncto succedere possit ac debeat, excluso substituto, de quo & Franc. Marc. *consilio decimo tertio.*

Secundum argumentum, quod Rea in certis bonis sit instituta: Ergo quoad substitutiones proximiorum exclusa esse debet: facile refellitur. Quia negatur consequentia, nec reperitur iure cautum: Imo si masculi vniuersaliter, † & foemina: filia: in re certa hæredes à patre sint instituta, & omnes substituta: inuicem: Tunc sorores videntur fratribus substituta, tam de mente testatoris, quam etiam legis. Bald. *in l. in testam. 7. n. 12. C. de testam. milit. Bart. in l. fin. n. 2. ad Trebell.*

Tertium argumentum, de plurali dictione, an meine necesse Erben: infirmum est: Licet enim secundum rationem recti sermonis, quandoque vel etiam regulariter hoc procedere possit, Bart. *in l. qui quartam. § si quis vnam. de leg. 1. Bartol. dict. l. fin. ad Trebell. Clar. quest. 76. in fin. de testament. Ruin. consil. 68. numero duodecimo, volum. 2. Mantica de coniectur. libr. 4. tit. 7. numer. 15.* Nostro tamen casu † aliud de mente testatrix, ex coniecturis prædictis colligi potest: quia hoc totum ex interpretatione voluntatis pendet, & superest hic persona quæ ex verisimili mente potest excludere alias personas, Mantica *lib. 11. tit. 4. num. 16.*

Et certum est, pluralem locutionem in testamento, † verificari etiam in vno, & pluralitatem sæpe comprehendere etiam singularitatem, secundum subiectam materiam, vt in Apostill. ad Bartol. *in dict. lege finali in princip. lit. A.* Intelligi enim † potest pluralis ille numerus conditionaliter, ac si dictum esset: si plures tunc extant eiusdem gradus. Quia illa qualitas proximiorum iungitur verbis, futurum tractum denotatibus: Ergo intelligitur secundum tempus illius verbi, Alex. *consil. 109. nu. 4. § lib. 7.*

Neque ob id videtur exclusus numerus singularis, quæ tunc tēporis in vna persona extitit.

Hinc facit, quod substitutio, † si decesserit sine filio, cum filio vno tantum verificetur *l. 1. de condit. & demonstrat.* Item, † si vxori fundi proprietatis legatur, si liberos habuerit, nato filio, statim legatum cedit *l. cum vxori. Cod. quādo dies legat. ced.* Item, † si substituit proximiores suos, & extat soror & filius sororis: Tunc soror sola, exclu-

so filio sororis præmortuæ, succedit, & non ambo æqualiter. Bald. *consilio 488. 3. part.* Idque propter verbum, Meos, positum in substitutione, quod refertur ad tēpus mortis Testatoris: alias æqualiter admitterentur: Apost. *ad Barr. in l. si cognatis. de reb. dub. Mantica. tit. 12. Ripa in l. lex factio. § si quis rogatus. n. 51. ad Trebell.*

Ex his concludit, pronuncianum, bene iudicatum, male appellatum: Compensatis expensis, propter quædam dubia iuris. Et vult præmittere interlocutoriam, vt lis cõtestetur, vel in sententia habeatur pro contestata.

D. H. Correferens: Graua mina non admittit, quia priora. Quo ad litis contestationem, est indifferens. Causam principalem claram & liquidam. Spuriis relictum, ad fiscum deuoluitur, Paleot. *c. 43. de spur. & machis.* Sed ex aliorum testamentis, † & ab intestato, accipere possunt: Ideo non releuat hic, licet fuisset pater clericus. Pluralem numerum † verificari singulari *l. si plures liberi. de verb. significa.* Sic in fideicommissis: Alciat. *conf. 64. n. 18.* Pronuncianum, vt Referens. In expensas mallet condemnare: Sed non repugnat.

D. I. vt Dn. Referentes, cum Expensis. Ego & G. similiter, compensatis expensis.

VOTVM LX.

In causa N. contra S.

SVM MARIA.

- 1 Agitur in hoc casu, de iure municipali, de iure retractus, quo fratres & sorores, eorumque filij admittuntur ad redimendum.
- 2 Condictio hæc est ex lege municipali in rem scripta, & perinde sequitur possessorem atque actio vera realis.
- 3 Bonis cedere quilibet potest, saluo iure tertij, qui ius aliquod in re habet.
- 4 Verbum emptionis & venditionis latissime patet, omnemque alienationem complecti videtur. Limitatur. *n. 5. § 6.*
- 7 Mora purgatio, à lege vel statuto, tempore effluxo, non admittitur.
- 8 Retrahendi tempus certum per statutum, si non est præfinitum, tempus anni & diei esse intelligitur.
- 9 In retractu vt quis bona fide vtatur, iuramentum plerumque defertur.
- 10 Retractus locum habet, quando cessionarius habet causam onerosam, vt scilicet as alienum soluat.
- 11 Cessio generalis dationi insolutum ac commodatio est specifica.
- 12 Statutum loquens de vno, non intelligitur de altero.

VOTVM Referētis, Domini L. formalis iurata, sic & procuratoria. Actum ex iure municipali, † de iure retractus: quo fratres & sorores, eorumque filij, admittuntur ad redimendum. Sed tale statutum valere, & vbi que locorum fere obtinere. Tiraq. *de retract. in præfat. Gail. obseruat. 19. lib. 2. tex. in c. constitut. de in integr. rest.* Estque hæc condictio ex lege Municipali in rem scripta, † perinde quæ possessorem sequitur, atque actio vera

vera realis, leg. 3. §. est autem. ad exhib. cum simil. & frequentius annalis est.

An probata?

Quod sic, & non negatur cognatio. Reus dicit d. domum nō Müssen & hæredibus, quia bonis cesserunt, sed à curatoribus creditorum d. Müssen emisse. Quandoquidem ergo d. curatores, creditorum domum ipsi vendiderint, existimat, ius retractus locum non habere.

Sed vult sit, ita non videt, quomodo cessio vitoris & liberorum, genere propinquo, aditum ad retractum præcludere possit, cum is rem ipsam respiciat: Quilibet bonis cedere potest, † saluo iure tertii, qui ius aliquod habet in re. *Dd in l. 1. C. qui bon. ced. poss.* prout Actor noster iure municipali habet, nec reperit, Actor denunciatum esse: eoq; minus præiudicari potest. Quin & hæredes Müssen pœnitere potuissent.

Necdum etiam distracta domo, hoc ius actori competere potuit. Quamprimum enim vendita fuit, actor se statim opposuisset, & cessio est facta ab hæredibus, vt in vsum creditorum domus distraheretur, in verb. *verkauffen sollen vnd mögen* vt habet articulus s. grauaminum. Non obstat, quod venditionis & emptionis verbū † latissime pateat, vt quod omnem alienationem complecti videtur. *l. statu liberi. in fin. de statu lib. l. sicut. §. venditionis. quib. mod. pig. vel hypoth. sol.* quia nostro casu accipi de venditione, † proprie & stricte sumpta, non etiam de cæteris alienationibus.

Hæc namq; † cōsuetudo seu statutum loquitur de precio venditionis restituendo, in verb. *An dem Kauff/inmassen der beschêh/stehen.* Item, habetur *von kauffen vnd verkauffen l. fin. ibi gloss. & Barr. Cod. de prad. decur. lib. 11.* Tiraq. in verb. *à vend. gloss. 2. §. 1. num. 1.* Præterea falsum esse, quod Reus dicit, quod d. domus nicht als à curatoribus dem Müssen verkaufft/ vt *Verkauffbrieff oder Notul/ satis demonstrat.*

Porro adfert Reus, infra tēpus à statuto præfinitum, actorem non retraxisse: adeoque eo elapso, eum non audiendum.

Nam à lege, † vel statuto, tēpore effluxo, non admittitur moræ purgatio. *l. si. C. de don. ab ord. sac.* Sed apparet, per statutum, certum retrahendi tempus † præfinitum non esse, quo casu tempus anni & diei esse intelligitur, *Bald. c. 1. §. si Titius. nu. 2. si de feud. fuer. controu. Tiraq. & Gail. vt supra.*

Ex actis vero ad oculos patet, venditionem 17. Nouembr. Anno 81. factam. Eandem Actorem 2. Martii Anno 82. oppugnasse. Quin & infra 14. dies se impugnasse, quod Reus in prima instantia præterit.

Vltimo, plane in fraudem & æmulationē Rei, primi emptoris, Actorem impugnare venditionem: nusquam tamen hoc ostendit. Vt tamen omnis cauillatio euitetur, † possit iuramentum deferri, quod bona fide retractu vtatur, quod plerunque ex statuto requiritur: *Gail. obseruat. 19. lib. 2.* Concludit itaque, grauaminibus reiectis, causam pro conclusa acceptandam. Idque eo ma-

gis, quod appellans artic. 32. fateatur, *Doff d. d. se Argumenta in erster Instanz also eynformmen.* Et pronuntiandum, bene pronuntiatum, male appellatum.

Aliud in eadem causa.

Quæstio principalis est: An facta cessio creditoribus, ob æs alienum, locum habeat ius protimiseos, vigore statuti, ac si mera venditio præcessisset, idque propter æquipollentiam? Ego, omiſſis, quæ passim à Doctoribus ad eam quæstionem faciendam, pro & contra cumulantur, præsertim per Baldum, Math. de Afflict. & Tiraquel. simpliciter cum D. Referente concludo. Moueor præcipue, quod nostra cessio facta est, vt bona vendantur, & de precio satisfiat creditoribus. Quem modum ipse Appellans in octauo grauamine asserit. Inde sequitur, cessionem non esse idem cum venditione, nec in substantia, nec in effectu. Sicque eam cessionem non congruere, nec sufficere ad formam statuti, vt pro venditione vera haberi possit. Deinde sumus in casu, quo cessionarius habeat causam onerosam, vt scilicet æs alienum soluat, † quo casu locum habet retractus, vt per Tiraquel. *de retract. municipal. §. 1. glossa 14. nume. 114. iuncta gloss. 2. §. 25. numero tertio, in fin.* Idque tanto magis, cum generalis cessio † hic facta sit, & non specifica, quæ dationi insolutum est accommodatior. Differt enim ea à vera venditione. Ideoque statutum, † loquens de vno, non intelligitur de altero, per allegata à Tiraquel. *in dicto §. 1. glossa 14. numero 18.* Tandem confidero generalem Theoricam, causam videlicet esse separata[m] ab effectu.

V O T V M L X I.

In causa T. contra T.

S V M M A R I A.

- 1 Exceptiones, cur in hoc casu reiicienda, & silentio prætereunda. & num. 2.
- 3 Appellatione deserta, prior sententia, si appareat iusticia, confirmari potest.
- 4 Grauamina neg. releuant, neg. aliter, nisi ex actis prioribus, tanquam interlocutoria, & non ex nouis causis, regulariter probari possunt.
- 5 Realis præstatio dicitur, cum præstanda sit occasione Rei & census.
- 6 In hac causa qualiter fuerit processum, ad primum decretum.
- 7 Reus, in hoc casu, neglecta interposita appellatione, ac noua proposita exceptione suspicionis; Item neglecta causa grauaminis, iurisdictionem priorum iudicum realiter, & de nouo prorogauit. & numero 8.
- 9 Rei contumacia ex processu liquet.
- 10 Contumax inter reliquas contumacia pœnas, patitur etiam immisionem ex primo decreto.
- 11 Contumax non auditur, nisi refusus expensis, & nisi cauerit.
- 12 Contumax licet expensa post annum refundatur, & sic purgata contumacia, veniat, audiendus est.